TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. liepos 5 d.*

Byloje C-263/09 P

dėl 2009 m. liepos 14 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Edwin Co. Ltd, įsteigta Tokijuje (Japonija), atstovaujama *avvocati* D. Rigatti, M. Bertani, S. Verea, K. Muraro ir M. Balestriero,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamai O. Montalto, L. Rampini ir J. Crespo Carrillo,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Elio Fiorucci, gyvenančiam Milane (Italija), atstovaujamam *avvocati* A. Vanzetti ir A. Colmano,

ieškovui pirmojoje instancijoje

* Proceso kalba: italų.

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot, K. Schiemann ir D. Šváby, teisėjai A. Rosas, E. Juhász, T. von Danwitz, M. Berger (pranešėjas), A. Prechal ir E. Jarašiūnas,

generalinė advokatė J. Kokott,
posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. lapkričio 23 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2011 m. sausio 27 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo apeliaciniu skundu *Edwin Co. Ltd* prašo panaikinti 2009 m. gegužės 14 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Fiorucci prieš VRDT – Edwin (ELIO FIORUCCI)* (T-165/06, Rink. p. II-1375, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo buvo iš dalies patenkintas E. Fiorucci ieškinys dėl 2006 m. balandžio 6 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 238/2005-1), susijusio su paskelbimo negaliojančiu ir panaikinimo procedūra tarp E. Fiorucci ir *Edwin* (toliau – ginčijamas sprendimas), panaikinimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Teisingumo Teismo statutas

2 Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnyje nustatyta:

„Apeliacinis skundas Teisingumo Teismui paduodamas tik teisės klausimais. Jis gali būti paduodamas dėl Bendrojo Teismo kompetencijos trūkumo, dėl jo padaryto teismo proceso tvarkos pažeidimo, neigiamai paveikusio apelianto interesus, taip pat dėl Bendrojo Teismo padaryto Sąjungos teisės pažeidimo.

Apeliacinis skundas negali būti paduotas vien dėl bylinėjimosi išlaidų dydžio ar šalies, kuriai buvo priteista jas atlyginti.“

Bendrojo Teismo procedūros reglamentas

3 Bendrojo Teismo procedūros reglamento 135 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad šalių pareiškimais negalima pakeisti Apeliacinės tarybos išnagrinėtos bylos ginčo dalyko.

Reglamentas (EB) Nr. 40/94

4 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146) buvo panaikintas ir pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1). Tačiau nagrinėjamai bylai taikoma pirmojo reglamento redakcija su pakeitimais, padarytais 2004 m. vasario 19 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 422/2004 (OL L 70, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 2 t., p. 3, toliau – Reglamentas Nr. 40/94).

5 Reglamento Nr. 40/94 50 straipsnio „Panaikinimo pagrindai“ 1 dalies c punkte buvo nustatyta:

„Bendrijos prekių ženklo savininko teisės paskelbiamos panaikintomis padavus [VRDT] prašymą arba priešieškinį teisių pažeidimo byloje:

<…>

c) jeigu dėl to, kad savininkas naudojo ženklą arba su savininko sutikimu jis buvo naudojamas žymėti toms prekėms arba paslaugoms, kurioms jis buvo įregistruotas, prekių ženklas gali suklaidinti visuomenę, ypač dėl tų prekių ar paslaugų kilmės, kokybės ar geografinės kilmės vietos."

6 Minėto reglamento 52 straipsnio „Santykiniai negaliojimo pagrindai" 2 dalyje buvo numatyta:

„Bendrijos prekių ženklas taip pat gali būti paskelbiamas negaliojančiu padavus prašymą [VRDT] arba priešieškinį teisių pažeidimo byloje, jeigu tokio prekių ženklo naudojimas gali būti uždraustas vadovaujantis bet kokiomis ankstesnėmis teisėmis; prie tokių teisių priskiriamos:

a) teisė į vardą;

b) teisė į asmens atvaizdą;

c) autoriaus teisė;

d) pramoninės nuosavybės teisė;

vadovaujantis apsaugą reglamentuojančiais Bendrijos arba nacionaliniais teisės aktais."

7 Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnyje „Skundai Teisingumo Teismui" buvo nustatyta:

„1. Teisingumo Teismui galima skųsti Apeliacinės tarybos sprendimus dėl apeliacijų.

2. Skundą galima pateikti dėl kompetencijos stokos, dėl esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimo, dėl Sutarties, šio reglamento arba bet kurios su jos taikymu susijusios teisės normos pažeidimo ar piktnaudžiavimo įgaliojimais.

3. Teisingumo Teismas turi teisę panaikinti arba pakeisti ginčijamą sprendimą.

<…>

6. Reikalaujama, kad Tarnyba imtųsi Teisingumo Teismo sprendimams vykdyti būtinų priemonių.“

Reglamentas (EB) Nr. 2868/95

8 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2868/95, skirtu įgyvendinti Reglamentą Nr. 40/94 (OL L 303, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189), iš dalies pakeistu 2005 m. birželio 29 d. Komisijos reglamentu Nr. 1041/2005 (OL L 172, p. 4, toliau – Įgyvendinimo reglamentas), be kita ko, nustatytos VRDT vykdomoms Bendrijos prekių ženklo registracijos panaikinimo ir pripažinimo negaliojančia procedūroms taikomos taisyklės.

9 Šiuo klausimu Įgyvendinimo reglamento 37 taisyklės b punkto iii papunkčio pradinėje redakcijoje, kuri nebuvo pakeista, nustatyta:

„[VRDT] paduodamame prašyme registraciją panaikinti arba paskelbti negaliojančia <...> nurodoma:

<…>

b) duomenys apie pagrindus, kuriais grindžiamas prašymas:

<…>

iii) jei prašymas paduodamas vadovaujantis Reglamento 52 straipsnio 2 dalimi, – duomenys apie teisę, kuria grindžiamas prašymas paskelbti registraciją negaliojančia, ir duomenys, įrodantys, kad pareiškėjas yra ankstesnės teisės savininkas, kaip nurodyta Reglamento 52 straipsnio 2 dalyje, arba kad jis turi teisę pagal nacionalinę teisę pretenduoti į tą teisę."

Nacionalinė teisė

10 Apeliacinės tarybos sprendimo dieną taikomos redakcijos *Codice della Proprietà Industriale* (Italijos pramoninės nuosavybės kodeksas, toliau – CPI) 8 straipsnio 3 dalyje buvo numatyta:

„Asmenų vardus, meno, literatūros, politikos arba sporto srityse naudojamus žymenis, renginių, pelno nesiekiančių organizacijų ir asociacijų pavadinimus ir simbolius, taip pat pastarosioms būdingas emblemas, jeigu jie yra žinomi, kaip prekių ženklus registruoti gali tik savininkas arba jie gali būti registruojami jo arba pirmoje dalyje nurodytų subjektų sutikimu."

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

11 Aštuntajame dešimtmetyje Italijoje tapusio žinomu stilisto E. Fiorucci toje valstybėje narėje įsteigta bendrovė *Fiorucci SpA* 1990 m. gruodžio 21 d. perleido apeliantei visą savo „kūrybinį palikimą“, įskaitant visus jai priklausančius prekių ženklus, kurių daugelis apėmė elementą FIORUCCI.

12 Apeliantės prašymu, 1999 m. balandžio 6 d. VRDT įregistravo žodinį prekių ženklą ELIO FIORUCCI grupei prekių, priklausančių peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 3, 18 ir 25 klasėms.

13 2003 m. vasario 3 d., E. Fiorucci, remdamasis Reglamento Nr. 40/94 50 straipsnio 1 dalies c punktu ir 52 straipsnio 2 dalies a punktu, pateikė prašymą pripažinti šio prekių ženklo registraciją negaliojančia ir prašymą ją panaikinti.

14 2004 m. gruodžio 23 d. Sprendimu VRDT anuliavimo skyrius patenkino prašymą pripažinti prekių ženklo registraciją negaliojančia, motyvuodamas tuo, kad, pirma, pagal CPI 8 straipsnio 3 dalį reikėjo E. Fiorucci sutikimo įregistruoti jo vardą kaip Bendrijos prekių ženklą ir, antra, toks sutikimas nebuvo duotas. Anuliavimo skyrius nusprendė, kad susiklosčiusiomis aplinkybėmis nebuvo būtina nuspręsti dėl prašymo panaikinti prekių ženklo registraciją.

15 Dėl šio sprendimo apeliantė padavė apeliaciją. Ginčijamu sprendimu VRDT pirmoji apeliacinė taryba patenkino apeliaciją ir panaikino Anuliavimo skyriaus sprendimą. Nagrinėdama pirmiausia E. Fiorucci prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, Apeliacinė taryba nusprendė, kad jo atveju netaikoma CPI 8 straipsnio 3 dalis, kurios tikslas yra sutrukdyti tretiesiems asmenims komerciniais tikslais naudoti ne prekybos

srityje garsiu tapusio asmens vardą, todėl E. Fiorucci negalėjo remtis teise į vardą pagal šią nuostatą. Antra, dėl E. Fiorucci prašymo panaikinti prekių ženklo registraciją Apeliacinė taryba, priminusi, kad Reglamento Nr. 40/94 50 straipsnio 1 dalies c punktu siekiama apsaugoti visuomenės pasitikėjimą, nusprendė, kad nei pats ginčijamas prekių ženklas, nei jo naudojimas negali klaidinti visuomenės.

Ieškinys Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

16 2006 m. birželio 19 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje E. Fiorucci pateikė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.

17 Skundžiamu sprendimu Pirmosios instancijos teismas iš dalies patenkino ieškinį.

18 Skundžiamo sprendimo 21–25 punktuose atmetęs kelis ieškinio pagrindus kaip naujai pateiktus, minėto sprendimo 27 punkte Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad E. Fiorucci iš esmės nurodė du pagrindus, susijusius atitinkamai su Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 2 dalies a punkto ir to paties reglamento 50 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu.

19 Pirmiausia išnagrinėjęs antrąjį ieškinio pagrindą, susijusį su prašymu panaikinti prekių ženklo registraciją, Pirmosios instancijos teismas pritarė Apeliacinės tarybos atliktam vertinimui ir skundžiamo sprendimo 33–35 punktuose nusprendė, kad pats prekių ženklas ELIO FIORUCCI negali suklaidinti visuomenės dėl prekių, kurios juo žymimos, kilmės, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 40/94 50 straipsnio 1 dalies c punktą. Be to, minėto sprendimo 36 ir 37 punktuose jis nusprendė, kad nesant

įrodymų dėl kokio nors ginčijamo prekių ženklo naudojimo, negali kilti klausimas dėl naudojimo, galinčio suklaidinti visuomenę. Taigi Pirmosios instancijos teismas atmetė šį ieškinio pagrindą.

20 Toliau nagrinėdamas pirmąjį ieškinio pagrindą, susijusį su prašymu pripažinti prekių ženklo registraciją negaliojančia, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 41 punkte patvirtino, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 2 dalies a punktą VRDT gali pripažinti Bendrijos prekių ženklo registraciją negaliojančia suinteresuotojo asmens prašymu, jeigu jo naudojimą galima uždrausti remiantis, be kita ko, nacionalinės teisės saugoma teise į vardą. Atvirkščiai, kiek tai susiję su CPI 8 straipsnio 3 dalies aiškinimu, Pirmosios instancijos teismas nepritarė Apeliacinės tarybos analizei. Šiuo klausimu jis nusprendė:

„50. Pirma, reikia konstatuoti, kad Apeliacinės tarybos pateikto [CPI] 8 straipsnio 3 dalies aiškinimo nepatvirtina šios nuostatos formuluotė, kurioje žinomų asmenų vardai nurodomi jų neskirstant pagal sritis, kur žinomumas įgytas.

<…>

53. Antra, priešingai nei <...> nurodė Apeliacinė taryba, net darant prielaidą, kad žinomo asmens vardas jau buvo faktiškai įregistruotas arba naudotas kaip prekių ženklas, [CPI] 8 straipsnio 3 dalimi suteikta apsauga nėra perteklinė ar beprasmė.

<…>

55. [Iš tikrųjų] negalima atmesti, kad žinomo asmens vardas, įregistruotas arba naudojamas kaip prekių ženklas tam tikroms prekėms ar paslaugoms, gali būti iš naujo registruojamas kitokioms prekėms ar paslaugoms, visiškai nepanašioms į prekes ar paslaugas, kurioms skirta ankstesnė registracija. <...>

<...>

57. Trečia, ginčijamo sprendimo 41–43 punktuose cituotos doktrinos ištraukos neleidžia daryti išvados, kad ginčijamame sprendime Apeliacinės tarybos pateiktas [CPI] 8 straipsnio 3 dalies aiškinimas yra teisingas.

58. Taigi Vanzetti, kuris <...> yra ginčijamo sprendimo 41 punkte cituoto veikalo autorius, dalyvavo posėdyje kaip [E. Fiorucci] advokatas ir patvirtino, kad Apeliacinės tarybos teiginys visiškai neišplaukia iš to, ką jis parašė aptariamame veikale <...>.

59. Kalbant apie <...> Ricolfi, pažymėtina, kad jis remiasi, Apeliacinės tarybos nuomone, „asmens vardo žinomumu, atsiradusiu dėl dažno pirminio naudojimo ne verslo tikslais“, o tai nepaneigia žinomumo, atsiradusio dėl naudojimo „verslo tikslais“, net jeigu toks naudojimas būtų retesnis.

60. Tik Ammendola <...> nurodo naudojimą „ne rinkos srityje“, tačiau aiškiai nepateikia išvados, kad [CPI] 8 straipsnio 3 dalimi neturėtų būti remiamasi siekiant apsaugoti asmens, kuris nėra žinomas tokioje srityje, vardą. Bet kuriuo atveju, atsižvelgiant į visus pateiktus paaiškinimus, Pirmosios instancijos teismas neturėtų,

remdamasis tik šio autoriaus nuomone, nurodyti taikyti nagrinėjamą nuostatą iš jos formuluotės neišplaukiančiai sąlygai.“

21 Skundžiamo sprendimo 61 punkte Pirmosios instancijos teismas priėjo prie išvados, kad Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, kai aiškino CPI 8 straipsnio 3 dalį, ir klaidingai atsisakė taikyti minėtą nuostatą E. Fiorucci atveju.

22 Galiausiai, kiek tai susiję su papildomai pateiktais apeliantės ir VRDT argumentais, kad E. Fiorucci prekių ženklą ELIO FIORUCCI kartu su visais savo prekių ženklais perleido apeliantei, Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad Apeliacinė taryba nenagrinėjo šių argumentų, o vykdydamas jam tenkančią teisėtumo priežiūrą jis negali pakeisti Apeliacinės tarybos motyvų savo paties motyvais. Dėl šios priežasties skundžiamo sprendimo 64 ir 65 punktuose jis atmetė šiuos argumentus kaip netinkamus.

23 Dėl tos pačios priežasties Pirmosios instancijos teismas atmetė E. Fiorucci prašymą pripažinti prekių ženklo ELIO FIORUCCI registraciją negaliojančia. Atsisakęs pasinaudoti kompetencija pakeisti sprendimą, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 67 punkte tik panaikino Apeliacinės tarybos sprendimą.

24 Skundžiamo sprendimo rezoliucinė dalis suformuluota taip:

„1. Panaikinti [ginčijamą] sprendimą dėl teisės klaidos aiškinant [CPI] 8 straipsnio 3 dalį.

2. Atmesti likusią ieškinio dalį.

3. VRDT padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir du trečdalius Elio Fiorucci bylinėjimosi išlaidų.

4. *Edwin Co. Ltd* padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir trečdalį Elio Fiorucci bylinėjimosi išlaidų."

Šalių reikalavimai

25 Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 1 punktą, remiantis visais jos apeliaciniame skunde išdėstytais pagrindais,

— nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 1 punktą dėl motyvavimo stokos,

— nepatenkinus nė vieno minėtų reikalavimų, panaikinti skundžiamą sprendimą dėl atsisakymo vykdyti teisingumą arba Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio pažeidimo,

— įpareigoti VRDT apeliacinę tarybą išnagrinėti papildomai nurodytus panaikinimo argumentus ir galiausiai

— nurodyti atlyginti visas nagrinėjant bylą pirmojoje ir apeliacinėje instancijoje jos patirtas išlaidas arba bent jau nurodyti kiekvienai šaliai padengti savo išlaidas.

26 VRDT Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą,

— nepatenkinus pirmojo reikalavimo, grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad būtų išnagrinėti per klaidą neišnagrinėti ginčijami klausimai, ir

— priteisti iš E. Fiorucci bylinėjimosi išlaidas.

27 E. Fiorucci Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti apeliacinį skundą ir palikti galioti skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 1, 3 ir 4 punktus,

— pakeisti skundžiamo sprendimo 33–35 punktus ir

— nurodyti atlyginti jam apeliacinėje instancijoje patirtas išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

28 Grįsdama savo apeliacinį skundą apeliantė nurodo su bylos esme susijusius keturis pagrindus ir su bylinėjimosi išlaidų paskirstymu susijusį penktąjį pagrindą.

29 Kalbant apie su bylos esme susijusius pagrindus, pirmiausia reikėtų išnagrinėti pirmojo pagrindo antrą dalį, susijusią su Pirmosios instancijos teismo tariamai padaryta Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 2 dalies a punkto aiškinimo ir taikymo klaida, paskui – pirmojo pagrindo pirmą dalį kartu su antruoju pagrindu, kuriais apeliantė kaltina Pirmosios instancijos teismą, kad klaidingai išaiškino ir pritaikė CPI 8 straipsnio 3 dalį, dėl ko, jos nuomone, buvo pažeistas Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 2 dalies a punktas. Galiausiai bus kartu išnagrinėti trečiasis ir ketvirtasis pagrindai, kuriais apeliantė kaltina Pirmosios instancijos teismą, kad pažeidė jam nustatytą pareigą motyvuoti ir atsisakė vykdyti teisingumą.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antros dalies, susijusios su Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 2 dalies a punkto pažeidimu

Šalių argumentai

30 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antroje dalyje apeliantė teigia, kad Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 2 dalies a punkte darant nuorodą į „teisę į vardą“, turima omenyje žmogaus asmeninė savybė. Tačiau CPI 8 straipsnio 3 dalyje numatyta teise siekiama ginti ne žmogaus asmeninę savybę, o išimtinai turtinius interesus komerciškai naudotis ne prekyboje įgytu žinomumu. Taigi nusprendęs, kad Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 2 dalies a punktui taikyti būtina sąlyga įvykdyta, Pirmosios instancijos teismas pažeidė šią nuostatą.

31 E. Fiorucci teigimu, šie argumentai nepagrįsti.

Teisingumo Teismo vertinimas

32 Norint įvertinti apeliantės siūlomo aiškinimo pagrįstumą, reikėtų atsižvelgti į Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 2 dalies formuluotę ir struktūrą.

33 Dėl šios nuostatos formuluotės pažymėtina, kad sąvoka „teisė į vardą“ niekaip nepagrindžia apeliantės siūlomo siauro aiškinimo, pagal kurį ši nuostata susijusi tik su šia teise, kaip žmogaus asmenine savybe, ir neapima vardo komercinio panaudojimo.

34 Toks aiškinimas prieštarauja ir Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 2 dalies struktūrai. Iš tikrųjų pagal šią nuostatą Bendrijos prekių ženklo registracija gali būti paskelbta negaliojančia suinteresuotojo asmens prašymu, vadovaujantis „bet kokiomis ankstesnėmis teisėmis“. Siekiant patikslinti tokių ankstesnių teisių pobūdį, minėtoje nuostatoje įvardijamos keturios teisės, tačiau vartojant žodžius „prie tokių teisių priskiriamos“ parodoma, kad šis sąrašas nėra išsamus. Prie pateiktų pavyzdžių, be teisės į vardą, nurodyta teisė į atvaizdą, autoriaus teisė ir pramoninės nuosavybės teisė.

35 Iš šio neišsamaus išvardijimo matyti, kad kaip pavyzdys nurodytomis teisėmis siekiama apsaugoti skirtingo pobūdžio interesus. Pažymėtina, kad kai kurių iš jų, kaip antai autoriaus teisės ir pramoninės nuosavybės teisės, ekonominiai aspektai nuo komercinių pažeidimų saugomi ir pagal nacionalinės teisės sistemas, ir pagal Sąjungos teisę (žr., be kita ko, 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo, OL L 157, p. 45; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 2 t., p. 32).

36 Taigi, priešingai nei teigia apeliantė, tuo atveju, kai remiamasi teise į vardą, Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 2 dalies formuluotė ir struktūra neleidžia taikyti šios nuostatos tik situacijoms, kai Bendrijos prekių ženklo registracija prieštarauja teisei, kuria siekiama išimtinai ginti vardą, kaip suinteresuotojo asmenybės aspektą.

37 Šiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismo negalima kaltinti dėl teisiškai klaidingo Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 2 dalies a punkto aiškinimo.

38 Dėl šios priežasties apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmos dalies ir antrojo pagrindo, susijusių su Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 2 dalies a punkto ir CPI 8 straipsnio 3 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

39 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirma dalimi apeliantė teigia, kad Pirmosios instancijos teismas klaidingai manė, jog Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 2 dalies a punkto taikymo sąlygos įvykdytos. Jos teigimu, pagal CPI 8 straipsnio 3 dalį E. Fiorucci vien dėl to, kad kalbama apie jo pavardę, neatsiranda teisės uždrausti naudoti šią

pavardę kaip prekių ženklą, jis turi tik teisę prašyti įregistruoti ją kaip prekių ženklą. Tačiau, apeliantės nuomone, E. Fiorucci nebegali pasinaudoti šia teise, nes jau įregistravo elementą FIORUCCI turinčius prekių ženklus ir vėliau perleido juos apeliantei.

40 Savo apeliacinio skundo antrajame pagrinde apeliantė teigia, pirma, kad Pirmosios instancijos teismas akivaizdžiai klaidingai suprato CPI 8 straipsnio 3 dalį, kuri, jos nuomone, taikoma tik vardams, kurie tapo žinomi ne prekyboje. Taigi skundžiamo sprendimo 50 punkte nurodęs, kad CPI 8 straipsnio 3 dalyje žinomų asmenų vardai nurodomi jų neskirstant pagal sritis, kuriose žinomumas įgytas, Pirmosios instancijos teismas tariamai pažeidė šios nuostatos formuluotę.

41 Antra, apeliantė teigia, kad skundžiamo sprendimo 53 ir 55 punktuose nusprendęs, jog CPI 8 straipsnio 3 dalimi žinomo asmens vardui teikiama apsauga gali būti platesnė už plačiai žinomo prekių ženklo registracija teikiamą apsaugą, nes ji gali būti taikoma kitokioms prekėms ar paslaugoms, Pirmosios instancijos teismas taip pat nepaisė šios nuostatos taikymo srities. Šiuo klausimu apeliantė kaltina Pirmosios instancijos teismą, kad visiškai nepaisė ar akivaizdžiai klaidingai suprato jos pateiktą su šia nuostata susijusią teisinę literatūrą.

42 VRDT priekaištauja Pirmosios instancijos teismui dėl to, kad, aiškindamas ir taikydamas CPI 8 straipsnio 3 dalį, jis neatsižvelgė į galimą šioje nuostatoje numatytos teisės išnaudojimą, kurio priežastis nagrinėjamoje byloje yra E. Fiorucci atliktas elementą FIORUCCI turinčių prekių ženklų įregistravimas ir perleidimas apeliantei. Kadangi Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 2 dalies a punkte daroma nuoroda į nacionalinės teisės aktus, klaidingu Italijos teisės nuostatos taikymu galėjo būti pažeistas šis 52 straipsnis. Tačiau VRDT mano, kad apeliaciniame procese Teisingumo Teismo vykdoma Bendrojo Teismo atlikto nacionalinės teisės taikymo priežiūra turi apsiriboti patikrinimu, ar Bendrasis Teismas, remdamasis jo turėtais dokumentais ir įrodymais, nepadarė akivaizdžios klaidos.

43 E. Fiorucci teigia, kad Pirmosios instancijos teismo atliktas CPI 8 straipsnio 3 dalies aiškinimas ir taikymas atitinka šios nuostatos formuluotę ir Italijos teisinėje literatūroje pateikiamą jos aiškinimą. Be to, dėl Sąjungos teisėje pateiktos nuorodos į nacionalinės teisės aktus šie neturi būti laikomi inkorporuotais į Sąjungos teisę.

Teisingumo Teismo vertinimas

44 Iš šalių argumentų matyti, kad jos nesutaria tiek dėl Pirmosios instancijos teismo padaryto ginčo esmei taikomos nacionalinės teisės nuostatos pažeidimo, tiek dėl Teisingumo Teismo turimos kompetencijos nagrinėti tokį pažeidimą.

45 Taigi reikia patikrinti, ar Teisingumo Teismas iš tikrųjų turi tokią kompetenciją.

46 Teisingumo Teismo kompetencija jam nagrinėjant apeliacinius skundus dėl Bendrojo Teismo sprendimų apibrėžta SESV 256 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje. Ten nurodyta, kad apeliacinis skundas gali būti paduotas tik teisės klausimais ir laikantis „statute numatytų sąlygų bei neperžengiant jame nustatytų ribų“. Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmoje pastraipoje esančiame apeliacinio skundo galimų pagrindų sąraše patikslinama, kad apeliacinis skundas gali būti paduodamas dėl Bendrojo Teismo padaryto Sąjungos teisės pažeidimo.

47 Nagrinėjamoje byloje apeliantės nurodoma tariamai pažeista nuostata yra nacionalinės teisės nuostata, taikoma ginčui dėl Sąjungos teisės nuostatoje pateiktos nuorodos.

48 Iš Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 2 dalies formuluotės matyti, kad nurodant joje atvejį, kuriuo ankstesnė teisė leidžia uždrausti Bendrijos prekių ženklo naudojimą, aiškiai skiriamos dvi galimos situacijos, būtent kai ankstesnė teisė saugoma Bendrijos „arba“ nacionalinės teisės aktais.

49 Kalbant apie Įgyvendinimo reglamente įtvirtintą procedūrą, pažymėtina, kad kai prašymas pagal Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 2 dalį paduodamas remiantis nacionalinės teisės aktais saugoma ankstesne teise, Įgyvendinimo reglamento 37 straipsnyje tokiais atvejais, kaip antai nagrinėjamas, numatyta, kad pareiškėjas turi pateikti įrodymus, jog pagal nacionalinę teisę jis gali pretenduoti į tą teisę.

50 Šia taisykle pareiškėjas įpareigojamas pateikti VRDT ne tik duomenis, įrodančius, kad jis atitinka nacionalinės teisės aktuose, kuriuos prašo taikyti, nustatytas sąlygas, kad galėtų uždrausti naudoti Bendrijos prekių ženklą, remdamasis ankstesne teise, bet ir šių teisės aktų turinio įrodymus.

51 Jei, kaip nagrinėjamu atveju, prašymas paskelbti Bendrijos prekių ženklo registraciją negaliojančia grindžiamas ankstesne teise, saugoma nacionalinės teisės nuostata, kompetentingos VRDT tarnybos pirmiausia turi įvertinti pareiškėjo pateiktų minėtos nuostatos turinio įrodymų galią ir apimtį, kad nustatytų minėtos nuostatos turinį.

52 Antra, pagal Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 2 dalį Apeliacinių tarybų sprendimus galima apskųsti Bendrajam Teismui dėl Sutarties, Reglamento Nr. 40/94 arba bet kurios su jų taikymu susijusios teisės normos pažeidimo. Kaip generalinė advokatė pažymėjo savo išvados 61–67 punktuose, iš to matyti, kad Bendrasis Teismas kompetentingas vykdyti neribotą teisėtumo priežiūrą dėl VRDT atlikto pareiškėjo

pateiktų nacionalinės teisės aktų, kurių teikiama apsauga jis remiasi, turinio įrodymų vertinimo.

53 Kalbant apie apeliaciniame procese vykdomą Bendrojo Teismo dėl minėtų nacionalinės teisės aktų padarytų išvadų nagrinėjimą, pažymėtina, kad Teisingumo Teismas kompetentingas nagrinėti, pirmiausia, ar Bendrasis Teismas, remdamasis jam pateiktais dokumentais ir kitais įrodymais, neiškraipė nagrinėjamų nacionalinės teisės nuostatų, su jomis susijusios nacionalinių teismų praktikos arba teisinės literatūros, antra, ar dėl šių įrodymų Bendrasis Teismas nepadarė jų turiniui aiškiai prieštaraujančių išvadų, ir galiausiai, ar nagrinėdamas įrodymų visumą, kad nustatytų nagrinėjamų nacionalinės teisės aktų turinį, Bendrasis Teismas kuriam nors iš jų nesuteikė neproporcingos reikšmės, palyginti su kitais įrodymais, jei tai akivaizdžiai matyti iš bylos medžiagos.

54 Nagrinėjamoje byloje apeliantė teigia, kad Pirmosios instancijos teismo pateiktas CPI 8 straipsnio 3 dalies aiškinimas neatitinka nei šios nuostatos formuluotės, nei jam pateiktos su ja susijusios teisinės literatūros. Reikia išnagrinėti, ar apeliantės argumentuose nurodytos klaidos, kurias Pirmosios instancijos teismas tariamai padarė savo išvadose dėl nagrinėjamų nacionalinės teisės aktų ir kurias Teisingumo Teismas gali tikrinti, remdamasis šio sprendimo ankstesniame punkte išdėstytais samprotavimais.

55 Pirmiausia, dėl teiginio, kad nusprendęs, jog CPI 8 straipsnio 3 dalimi vardo savininkui suteikiama teisė uždrausti naudoti šį vardą kaip prekių ženklą, Pirmosios instancijos teismas pateikė šios nuostatos formuluotės neatitinkantį jos aiškinimą, primintina, kad pagal šią nuostatą žinomų asmenų vardai kaip prekių ženklai gali būti įregistruoti „tik savininko arba jo sutikimu“. Kadangi pagal CPI 8 straipsnio 3 dalį žinomų asmenų vardų registravimui kaip prekių ženklų turi pritarti vardo savininkas, Pirmosios instancijos teismas, neiškraipydamas šios nuostatos, galėjo remdamasis ja padaryti

išvadą, kad žinomo vardo savininkas turi teisę prieštarauti dėl šio vardo naudojimo kaip prekių ženklo, teigdamas, jog nedavė sutikimo registruoti minėtą prekių ženklą.

56 Antra, kalbant apie kaltinimą, kad nusprendęs, jog CPI 8 straipsnio 3 dalis taikoma, neatsižvelgiant į tai, kokioje srityje įgytas žinomumas, Pirmosios instancijos teismas pateikė šios nuostatos teksto neatitinkantį jos aiškinimą, reikia konstatuoti, kad, kaip Pirmosios instancijos teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 50 punkte, šios nuostatos formuluotėje žinomų asmenų vardai nurodomi jų neskirstant pagal sritis, kuriose žinomumas įgytas. Taip pat skundžiamo sprendimo 56 punkte nusprendęs, kad nėra jokios priežasties, kuri pateisintų CPI 8 straipsnio 3 dalies netaikymą tuo atveju, kai žinomo asmens vardas jau įregistruotas arba naudojamas kaip prekių ženklas, Pirmosios instancijos teismas neiškraipė šios nuostatos turinio. Iš tikrųjų, kaip pažymėjo Pirmosios instancijos teismas, minėtoje nuostatoje įtvirtinta tik viena sąlyga, kad atitinkamo asmens vardas būtų žinomas.

57 Kiek tai susiję su teisine literatūra, vykdydamas teisėtumo priežiūrą Pirmosios instancijos teismas patikrino Apeliacinės tarybos atliktą vertinimą. Iš skundžiamo sprendimo 58–60 punktų matyti, kad Pirmosios instancijos teismas atsižvelgė į aplinkybę, jog kai kurios nuomonės, kuriomis rėmėsi Apeliacinė taryba, galėjo patvirtinti apeliantės teiginį. Vis dėlto skundžiamo sprendimo 58 punkte Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad nuomonė, kurią Apeliacinė taryba priskyrė A. Vanzetti, kaip veikalo autoriui, buvo užginčyta paties autoriaus Pirmosios instancijos teismo posėdyje, kuriame jis dalyvavo kaip E. Fiorucci advokatas. Be to, skundžiamo sprendimo 59 punkte Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad Ricolfi darbuose vartojami žodžiai, būtent nuoroda į „asmens vardo žinomumą, atsiradusį dėl dažno pirminio naudojimo ne verslo tikslais“, nėra pakankamai aiškūs, kad patvirtintų CPI 8 straipsnio 3 dalies griežtą aiškinimą. Kalbėdamas apie Ammendola, minimą skundžiamo sprendimo 60 punkte, Pirmosios instancijos teismas manė, kad vien šio autoriaus nuomonė nebuvo pakankamai autoritetinga, kad ja remiantis CPI 8 straipsnio 3 dalies

taikymui būtų galima kelti iš šios nuostatos formuluotės neišplaukiančią sąlygą. Šiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismo taip pat negalima kaltinti, kad iškraipė jam pateiktus įrodymus.

58 Dėl šios priežasties apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmą dalį ir antrąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstus.

Dėl apeliacinio skundo trečiojo ir ketvirtojo pagrindų, susijusių atitinkamai su motyvacijos stoka ir Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio pažeidimu bei atsisakymu vykdyti teisingumą

Šalių argumentai

59 Savo apeliacinio skundo trečiajame pagrinde apeliantė primena, jog Pirmosios instancijos teismui pateiktame savo įstojimo į bylą paaiškinime ji teigė, kad E. Fiorucci turi įrodyti, jog nepritarė prekių ženklo ELIO FIORUCCI registravimui. Neišsakęs nuomonės dėl šio pagrindo Pirmosios instancijos teismas pažeidė jam tenkančią pareigą motyvuoti savo sprendimą.

60 Šiuo klausimu E. Fiorucci mano, kad skundžiamo sprendimo 64 punkte pateikti motyvai yra pakankami. Be to, šis apeliacinio skundo pagrindas, jo teigimu, yra visiškai nepagrįstas.

61 Savo apeliacinio skundo ketvirtajame pagrinde apeliantė kaltina Pirmosios instancijos teismą, kad neišnagrinėjo jos pateiktų papildomų argumentų, pagal kuriuos E. Fiorucci prekių ženklą ELIO FIORUCCI jai perleido kartu su visais savo prekių

ženklais, ir kad apsiribojo konstatavimu, jog Apeliacinė taryba nepateikė savo nuomonės šiuo klausimu. Anot apeliantės, Pirmosios instancijos teismas turėjo pasinaudoti savo kompetencija keisti sprendimus ir turėjo išnagrinėti šiuos argumentus bei jiems pritarti, o tai būtų jį privertę patvirtinti ginčijamo sprendimo rezoliucinę dalį ir pakeisti jo motyvus. Pirmosios instancijos teismas turėjo bent jau grąžinti bylą Apeliacinei tarybai ir aiškiai įpareigoti ją išnagrinėti minėtus argumentus. Nepriėmęs tokio sprendimo, Pirmosios instancijos teismas pažeidė Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 3 dalį ir atsisakė vykdyti teisingumą.

62 E. Fiorucci pažymi, kad pagal Apeliacinių tarybų procedūros reglamentą tuo atveju, kai priemonės, kurių privalu imtis įgyvendinant Teisingumo Teismo sprendimą panaikinti Apeliacinės tarybos sprendimą, apima naują bylos nagrinėjimą, byla automatiškai grąžinama Apeliacinei tarybai.

Teisingumo Teismo vertinimas

63 Apeliacinio skundo trečiajame pagrinde iškeltas klausimas dėl Pirmosios instancijos teismo sprendimo motyvacijos pakankamumo yra teisės klausimas ir gali būti keliamas paduodant apeliacinį skundą (žr., be kita ko, 2008 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *FIAMM ir FIAMM Technologies prieš Tarybą ir Komisiją*, C-120/06 P ir C-121/06 P, Rink. p. I-6513, 90 punktą ir 2008 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Masdar (UK) prieš Komisiją*, C-47/07 P, Rink. p. I-9761, 76 punktą).

64 Iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad pagal Teisingumo Teismo statuto 36 straipsnį, taikomą Bendrajam Teismui, remiantis to paties statuto 53 straipsnio pirma pastraipa, ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento 81 straipsnį Bendrajam Teismui tenkančia pareiga motyvuoti iš jo nereikalaujama pateikti teksto, kuriame išsamiai ir vienas po kito būtų išnagrinėti visi ginčo šalių suformuluoti argumentai, ir kad dėl to Bendrojo Teismo motyvai gali būti implicitiniai, jeigu jie leidžia suinteresuotiesiems asmenims sužinoti priežastis, dėl kurių šis teismas atmetė jų argumentus,

o Teisingumo Teismui – turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti kontrolę (žr., be kita ko, minėto Sprendimo *FIAMM ir FIAMM Technologies prieš Tarybą ir Komisiją* 91 punktą ir 2009 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija prieš Schneider Electric*, C-440/07 P, Rink. p. I-6413, 135 punktą).

65 Iš apeliantės Pirmosios instancijos teismui pateikto įstojimo į bylą paaiškinimo matyti, kad ji pateikė papildomus argumentus, kurie, kaip Pirmosios instancijos teismas apibendrino skundžiamo sprendimo 64 punkte, iš esmės buvo grindžiami teiginiu, kad E. Fiorucci perleidžiant apeliantei visus savo prekių ženklus ir visus skiriamuosius žymenis buvo perleistas ir prekių ženklas ELIO FIORUCCI. Šiais papildomais argumentais apeliantė, be kita ko, teigė, ir ji tai primena savo apeliacinio skundo trečiajame pagrinde, kad E. Fiorucci turėjo įrodyti, jog nedavė sutikimo registruoti prekių ženklą ELIO FIORUCCI.

66 Pirmosios instancijos teismas iš tikrųjų atmetė visus papildomus argumentus kaip netinkamus, neišnagrinėjęs jų iš esmės.

67 Tačiau dėl atmetimo buvo nuspręsta remiantis iš dviejų etapų susidedančiu motyvavimu. Skundžiamo sprendimo 64 punkte Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad Apeliacinė taryba savo sprendimo atmesti E. Fiorucci prašymą pripažinti prekių ženklo registraciją negaliojančia nemotyvavo papildomais apeliantės argumentais. Minėto sprendimo 65 punkte Pirmosios instancijos teismas pridūrė, kad jis vykdo VRDT instancijų sprendimų teisėtumo priežiūrą, todėl bet kuriuo atveju negali pakeisti kompetentingos VRDT instancijos, kuri yra ginčijamo akto autorė, motyvų savo paties motyvais.

68 Taigi Pirmosios instancijos teismas pateikė pakankamus motyvus, leidžiančius apeliantei sužinoti priežastis, dėl kurių šis teismas atmetė jos argumentus, o Teisingumo Teismui – vykdyti kontrolę.

69 Iš to matyti, kad apeliacinio skundo trečiąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

70 Savo apeliacinio skundo ketvirtajame pagrinde apeliantė ginčija Pirmosios instancijos teismo pateiktų motyvų pagrįstumą, teigdama, kad atsisakęs nagrinėti jos pateiktus papildomus argumentus ir pakeisti ginčijamo sprendimo motyvus Pirmosios instancijos teismas pažeidė Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 3 dalį ir atsisakė vykdyti teisingumą.

71 Visų pirma pažymėtina, kad Pirmosios instancijos teismas teisingai priminė, jog pagal Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnį jo vykdoma priežiūra yra VRDT apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumo priežiūra, ir jis gali panaikinti ar pakeisti sprendimą, dėl kurio pareikštas ieškinys, tik tuomet, jeigu jį priimant egzistavo vienas iš panaikinimo ar pakeitimo pagrindų, išvardytų šio reglamento 63 straipsnio 2 dalyje (2008 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Les Éditions Albert René prieš VRDT,* C-16/06 P, Rink. p. I-10053, 123 punktas).

72 Taigi Bendrojo Teismo turima kompetencija keisti ginčijamus sprendimus nesuteikia jam teisės keisti Apeliacinės tarybos vertinimo savuoju ir vertinti klausimus, dėl kurių Apeliacinė taryba dar nepareiškė nuomonės. Dėl šios priežasties sprendimų pakeitimo kompetencija turi būti naudojamasi iš esmės tik tais atvejais, kai patikrinęs Apeliacinės tarybos atliktą vertinimą Bendrasis Teismas, remdamasis nustatytomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, gali nustatyti, kokį sprendimą turėjo priimti Apeliacinė taryba.

73 Nagrinėjamoje byloje Apeliacinė taryba pagrindė Anuliavimo skyriaus sprendimo panaikinimą vienintele išvada, kad, remiantis jos pateiktu CPI 8 straipsnio 3 dalies išaiškinimu, E. Fiorucci negalėjo remtis teise į vardą pagal Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 2 dalies a punktą. Taigi Apeliacinė taryba nepareiškė nuomonės dėl įtakos, kurią tariamas ginčijamo prekių ženklo perleidimas sutartimi apeliantei galėtų turėti šio prekių ženklo galiojimui.

74 Tokiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas pagrįstai nenagrinėjo šios apeliantės pateiktų papildomų argumentų dalies.

75 Dėl apeliantės priekaišto, kad Pirmosios instancijos teismas aiškiai negrąžino šių argumentų Apeliacinei tarybai svarstyti, pakanka pažymėti, kad Teisingumo Teisme pareiškus ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo VRDT pagal Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 6 dalį privalo imtis būtinų priemonių įvykdyti Teisingumo Teismo sprendimą. Be to, skundžiamo sprendimo 67 punkte aiškia nuoroda į to paties sprendimo 64 punktą pabrėžęs, kad Apeliacinė taryba nenagrinėjo šių argumentų, Pirmosios instancijos teismas šiai pateikė aiškų nurodymą dėl priemonių, kurių reikia imtis.

76 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad apeliacinio skundo ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo penktojo pagrindo, susijusio su bylinėjimosi išlaidų priteisimu

77 Apeliantė teigia, kad panaikinus skundžiamą sprendimą reikia panaikinti ir neteisingą Pirmosios instancijos teismo nurodymą jai padengti bylinėjimosi išlaidas. Jei apeliacinis skundas būtų atmestas, reikėtų bent jau nurodyti kiekvienai šaliai padengti savo išlaidas.

78 Šiuo klausimu pakanka priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką, jei visi kiti apeliacinio skundo pagrindai buvo atmesti, reikalavimai dėl tariamai neteisingo Bendrojo Teismo sprendimo dėl bylinėjimosi išlaidų turi būti atmesti kaip nepriimtini, taikant Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio antrą pastraipą, pagal kurią apeliacinis skundas negali būti paduotas vien dėl bylinėjimosi išlaidų dydžio ar šalies, kuriai buvo priteista jas atlyginti (žr., be kita ko, 2001 m. liepos 12 d. Sprendimo *Komisija ir Prancūzija prieš TF1*, C-302/99 P ir C-308/99 P, Rink. p. I-5603, 31 punktą ir 2010 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Gualtieri prieš Komisiją*, C-485/08 P, Rink. p. I-3009, 111 punktą).

79 Vadinasi, kadangi visi kiti apeliantės paduoto apeliacinio skundo pagrindai yra atmesti, su bylinėjimosi išlaidų paskirstymu susijęs paskutinis pagrindas turi būti pripažintas nepriimtinu.

80 Iš visų pateiktų svarstymų matyti, kad apeliacinis skundas turi būti atmestas.

Dėl E. Fiorucci pateikto prašymo pakeisti skundžiamą sprendimą

Šalių argumentai

81 Savo atsiliepime į apeliacinį skundą E. Fiorucci ragina Teisingumo Teismą pakeisti skundžiamo sprendimo 33–35 punktus. Anot jo, Pirmosios instancijos teismas, išnagrinėjęs prašymą panaikinti prekių ženklo registraciją, klaidingai nusprendė, kad pats prekių ženklas ELIO FIORUCCI negali suklaidinti visuomenės dėl prekių, kurios juo žymimos, kilmės.

82 Apeliantė atsikerta, kad šis pakeitimo prašymas neatitinka Teisingumo Teismo procedūros reglamento 116 straipsnio sąlygų ir todėl turi būti pripažintas nepriimtinu.

Teisingumo Teismo vertinimas

83 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 116 straipsnį atsiliepimu į apeliacinį skundą gali būti prašoma visiškai arba iš dalies atmesti apeliacinį skundą, visiškai arba iš dalies panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą arba patenkinti pirmojoje instancijoje pareikštus reikalavimus. Teisingumo Teismo procedūros reglamento 113 straipsnyje tie patys reikalavimai suformuluoti apeliaciniam skundui.

84 Nagrinėjamoje byloje E. Fiorucci savo prašymu siekia ne skundžiamo sprendimo panaikinimo, nors ir iš dalies, o Pirmosios instancijos teismo nagrinėjant E. Fiorucci ieškinio antrąjį pagrindą, kurį jis atmetė, padaryto konstatavimo pakeitimo.

85 Taigi tokį prašymą galima tik atmesti kaip nepriimtiną.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

86 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, kuri apeliaciniame procese taikoma pagal šio reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Tačiau pagal to paties reglamento 69 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, jeigu kiekvienos šalies dalis

reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, Teisingumo Teismas gali nurodyti kiekvienai šaliai padengti savo išlaidas.

87 Nagrinėjamoje byloje visi apeliantės reikalavimai, išskyrus pateiktus dėl E. Fiorucci prašymo pakeisti skundžiamą sprendimą, buvo atmesti. Visi VRDT reikalavimai buvo atmesti. E. Fiorucci reikalavimai, išskyrus prašymą pakeisti skundžiamą sprendimą, buvo patenkinti.

88 Šiomis aplinkybėmis reikia nuspręsti, kad apeliantė ir VRDT kiekviena atskirai padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir abi kartu – tris ketvirtadalius E. Fiorucci bylinėjimosi išlaidų. E. Fiorucci padengia ketvirtadalį savo bylinėjimosi išlaidų.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti apeliacinį skundą.**

2. **Atmesti E. Fiorucci prašymą pakeisti 2009 m. gegužės 14 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą Fiorucci prieš VRDT – Edwin (ELIO FIORUCCI) (T-165/06).**

3. **Edwin Co. Ltd ir Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) kiekviena atskirai padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir abi kartu – tris ketvirtadalius E. Fiorucci bylinėjimosi išlaidų.**

4. **E. Fiorucci padengia ketvirtadalį savo bylinėjimosi išlaidų.**

Parašai.